

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA POSTÁN KÜLDVE EGY ÉVRE 4 KORONA.

II. évfolyam 23. szám.

Ára 4 fillér.

1914. június hó 7.

Fehér ruha.

*Június van : hőség rekkenő,
Az utcán bigy kocsikenő
Folyik kemény aszfalt helyett,
Nem látni árnyékos helyet,
Öröm nézni : az emberek
Arcán a verejték pereg . . .
No én fölveszem délután
A fehér tengerész-ruhám !*

*Utánam bámul, ugy hiszem,
Minden ragyogó női szem,
Forró pillantásból kijut,
Suttogják : „Nézd a szép fiut,
Mily fess, délceg és merész,
Kész szárazföldi tengerész !“
Büszkén feszitem délután
Fehér kapitányi ruhám.*

*Az felül áll minden vitán :
Nincsen messze földön szertesét
Fregatt, vagy korvet kapitány,
Akire jobban illenék.
A korzó az én nagy hajóm,
Ahol bámulják olcadón
Az első forró délután
Parancsnoki fehér ruhám.*

*De mit tesz isten : fellegek
Rohanják meg a kék eget
Egy perc se kell, már beborul,
Én pedig nézem komorul,
Makó másik végén lakom,
Hazáig bíróg azhatom.
Nem öröm többé, csak üröm,
Ellentengernagy-kosztümöm.*

*A zápor hull, ömlik, szakad,
Ruhám lucskosan rámtapad ;
Eszendők óta van így ez :
Az a nap biztosan vizes —
(Meteor se jósol különbül) —
Aznap kijut a vizözönbü, l,
Mikor fölveszem délután
Időt jósló fehér ruhám !*

Bélelt borítéku OCEÁN LEVÉLPAPIROS

a jelenkor legjobb levélpapírosa, mely az egész országban általánosan el van terjedve és árai a legmérsékeltebbek. Raktáron és mindenkor kapható négy különböző, igen tetszetős alakban 10, 50 és 100 darabonként csomagolva KOVÁCS ANTAL papirkereskedésében.

Választások előtt.

Mi kéne itt.

A mult országgyűlési képviselő választásról jegyezték föl azt a kortesfó-gást, hogy az egyik jelölt főkortese, hogy a lakosság előbb szemléltetően bizonyítsa, hogy mennyire szíven viseli a jelölt a nép érdekeit, kiküldtek egy pin-cért az igácsi-utra meg egy napszámos forma embert, s azok méterrel, colostok-kal mértségéltek csak úgy tessék-lássék, hogy hadd higgye a magyar, hogy a „mérnök ur“ hivatalos kiküldetésbe van és hogy csinálják az utat, mert a „jelölt“ ur kies közölte . . .

Ennek a megtörtént esetnek a nyomán most a városi képviselő választások közeledtével egyes városi képviselő, avagy elöl et operálnak. Így megtörtént, hogy a Koronában tanyázó asztaltársaság több tagja, akiket a legrosszabb akarattal sem lehet álmosaknak nevezni, s akik nagyrés ben városi képviselők is, kivetődtek a Honvédba. Utjuk „véletlenül“ italos helyre vezetett, s a Dózsa-féle korcsmában üritgették a poharakat.

A társaság hogy tovább ment, egyik tagja „colostokot“ vett elő a zseléből, s az utcán a bámézkodó emberek láttára méregetni kezdett, majd nagyhangon kezdte magyarázni a társainak, hogy: — disznóság, amit a hatóság mű el! Mindent a belvárosban csinálnak, ezt a szép városrészt meg majd előnti a víz. Fürdőt kellene ide építeni, ingyen fürdőt, meg feltölteni, és kikövezni az utcákat, aztán téli színházat, ne csak mindent a belvárosban.

— Hát am' má kéne! — mondták a bámézkodók. A korcsmáros pedig, aki eddig csak néma szemlélője volt az egész heccnek, a helyzet magaslatára emelkedve, elkezdett szavalni:

— Látjátok emberek, ilyen embereket kell megválasztani városi képviselőnek, majd másképp lösz ez itt akkor . . .

Elfogyott még egy pár üveg bor azután.

Holnapután.

Modern „szatirus“ versek.

*Utálok a szépet, a jót,
Zenében a lágyat, altót,
mint az alanyi költő a prózát,
mint krumplót a tót.
Sőt jobban,
S ha dobban
majd négyrekeszü szívem utolsót,
s az idő hinti fejemre a hót,
akkor sem veszem be az attikai sót,
mert utálok a szépet, a jót.*

*Utálok a verset, mely érthető:
Ösagyvelőnek kell csak értelem.
Az új versek kavargó zuhatagja,
a sok szó, melynek betű csak a magja,
bődítő táncot járat már velem.
Rejtélyes sorok, misztikus szavak,
ezek kellene a mai agyvelőnek,
Rét, amelyen vércirágok nőnek,
sötétség, melyet fénycsóvából szőnek,
éjjeli lepkék, kócska bogarak,
tejut, amelyen lefelé ömöl
pokoli kék és gyönyör,
Abauj—Torna és Gömör . . .*

*Utálok a verset, amely érthető,
melyben magyar a mondat szerkezet,
melyben mulat
a hangulat
s ósdi ritmussal fog barátkezet,
ez ovodába való versezet.
Idegcsomóim ujért bizseregnek,
amit megértek az nem élvezett.
Az érthetlent boncogatni édes,
a néma verssor rettentő beszédes,
a kóbor éjjel vesztően fényes,
a fény sugar, mely kékesen sötét,
mert felvette a holdnak köntösét,*

*Beléharapott bomlott agyvelőnkbe
angol acél fogával az idő,
sziklahegyekből lesz a parittyakő,
gyémántharmatból a rondasár,*

s az óra jár, az óra jár,
hódít a vihar, a fény a hő.
Modern eszméknek örült mániája
mindenkit közös akolba zár,
s a holnaposok óvodája vár . . .
Az új verseknek új korszaka jő,
időfázékban új csemege fő.
Vörösmarty, Petőfi, Arany,
Mondatszerkezet, állitmány, alany
Agyó, agyó! Riport

Benedek a patkányirtó.

Hogy miért haragszik rájuk annyira, azt nem tudom, de hogy nagyon haragszik a patkányokra Löwenbach Benedek, az bizonyos, mert patkány — programot akar rendeztetni, azt akarja — hogy a város szabályrendeletet alkosson a kötelező patkányirtásról.

Igaza van Löwenbach Benedeknek, csunya féreg a patkány, semmire se jó, s annál sokkalta ártatlanabb rovarokat is irtunk kötelezően így a cserebogarakat, a legyeket, pedig ezekkel nincs semmi baj, ezeket szépen bele lehet sütni a zsemlebe, meg lehet enni, de a patkány akkora, hogy hat vizes zsemlebe sem fér bele egy.

Bölcsen megfontolták az indítványt a városházán, s még bölcsebben ki is mondták, hogy jó lenne, csakugyan jó lenne, ha szabályrendeletet alkotnánk, az nem árt, ha van is. De kell ahhoz más is, mondták a városházán, mert a szabályrendelet egymaga nem pusztítja el a patkányt, kell ahhoz „ítélet végrehajtó“ is, aki el is pusztítja, kiirtja a patkányokat.

De ki, vagy kik legyenek azok? Ezt a kérdést kell megoldani most egy bizottságnak, mely mint halljuk több javaslatot tesz, s ezek közül megemlítjük a következőket:

— Alkalmazzon a város egy ahoz értő cseh-muzsikust, aki miként a hamelei patkányfogó, furulyaszóval csalogassa ki a városból a patkányokat, s vezesse bele a Marosba . . .

— Alkalmazzon a város patkányirtó

foxikat, többeket, azok majd elbánnak a patkányokkal. Ez a terv azonban nehézségekbe ütközik, mert a szervezési szabályrendelet nem gondoskodik erről a „személyzet-szaporításról“, s a városházán sem tudják, hogy és miként, milyen minőségben alkalmazzák és melyik fizetési osztályba sorozzák őket?

Méreggel irtsa ki a város. De hogyan, ki adja be nekik a mérget kávék kanalkén, vagy pilulánként — ostyában? Szóval baj van a terv kivitele körül, de azért lehet, hogy mint annyi nagy és nehéz problémát, még ezt is megoldják a városházán, kivált ha Benedeket beveszik a bizottságba.

Megfordítva.

Egy öreg asszonyság becsületsértésért beperelt egy hordárt aki „vén tevének“ nevezte el. A bíró a goromba hordárt tíz korona pénzbüntetésre ítélte.

A hordárt igen bántotta az ítélet és panaszkodva kérde:

— *Hát nem szabad lett volna mondani a nagyságos asszonynak, hogy tevé?*

— *Persze, hogy nem, ezért büntettem meg.*

— *Hát egy tevének szabad-e mondani, hogy: nagyságos asszony?*

— *Azt bizony tölem megtcheti.*

A hordár erre meghajtotta magát a nagysága előtt és mondá:

— *Alászolgája, nagyságos asszony!*

Lefőzte.

Bernátot megállította egy ur és tüzet kért tőle. Bernát odanyújtotta a szivarját. Az ur rágyújtott, azután eldobta a bagót és megkínálta Bernátot egy havannával:

— *Itt van egy finom havanna, illet még nem szitt!*

Bernát se volt rest és most ő kért tüzet az urtól. Az ur nevetett, oda adta a finom szivarját. Bernát rágyújtott, aztán eldobta az ur szivarját és megkínálta egy kurtával:

Tessék parancsolni, kérem, illet maga se szitt még . . .!

Vigasztalás.

Jelenet a piacon

A piacon találkozik Márton gazda a rég nem látott sógorasszonyával. Elbeszélgetnek a világ sorsáról, egyszer aztán feltűnik az embernek, hogy nagyon szomorú az asszony.

— Hát kendnek mi baja?

A sógorasszony elfordítja tekintetét, nem szól semmit.

Azonban választ várnak, hát végre is felelni muszáj.

— Hej, nagy az én bajom.

— Mondja már!

— Elhagy a jányom.

— Nono. Hát hogy?

— Feleségnek mén.

— Hát akkor kutya baj! — vidul föl Márton. Szörnyen jól van ez így! Arravaló a jány, hogy vigyék! Vagy az akarná kend, hogy otthon penészedjen?

— Mégis igen fáj, hogy elviszik, — busul tovább az asszony. A gyűvő héten megesküdik a legénnyel... aztán nem lesz nekem lányom.

Márton gazda a lelke mélyéig megvan indulva, töri is vigasztaló szón a fejét. És amikor megtalálja fősugárzik az arca.

— Hiszen mondom én, hogy ne szomorkodjék kend sógorasszony. Vissza-kerülhet még kendnek a jánya!

Miután pedig ilyenszépen megvigasztalta a rokont, megelégedetten tovább ballagott.

Fő az egészség!

A dohányzóknak pedig arra különösen vigyázniok kellene, mert a rossz cigaretta-papiros az egészségre rendkívül ártalmas. Az a dohányzó, ki egészségére vigyáz,

Marchand cigarettahüvelyt

használ, mely az egészségre ártalmas anyagoktól mentes. Kapható a főraktárban:

Kovács Antal főtéri papirkereskedésében.

Az északi sarkon.

— Képzeld csak, Nyakas ur, mily rettenetes lehet egy éjszaka az északi sarkon; száznegyven napig tart, a vilá- gért sem utaznék oda.

— Sőt, igen kellemes lehet — felelt Nyakas ur, — ha azt mondom ott egy hitelezőmnek, hogy jöjjön kérem holnap reggel.

A cím.

A napokban egy biciklista a Sugár- uton elütött egy fiatal leányt. A leány- nak ugyan nem történt semmi különö- sebb baja, de az ijedségtől elájult. A rendőrszem a biciklistát is, meg a leányt is felkísérte a kapitányságra, ahol Dominusz hallgatta ki őket. A leánytól megkérdezte: mi a neve, kora, vallása, foglalkozása, végül a következő kérdést intézte:

— A címe?

A leány ránézett a rendőrtisztviselőre, aztán halkán rebegte:

— Elza — poszt resztant!

Karriért csináltak.

Egy jőnevű ügyvédet egy napon hi- vatalból neveztek ki egy gyilkos védőjének. Amint szokás, a védő meglátogatta véden- cét. — Alig pillantotta meg védőjét a gyil- kos, meglepetésében felkiáltott:

— Igen, igen, én nem tévedek. Ön az — első védőm, mikor husz évvel ezelőtt először voltam vádolva.

— Igaz, válaszolt a védő — és maga volt az első kliensem. Valami kis lopással volt akkor vádolva.

— Igen — hagyta helyben a gyilkos és mély megelégedéssel füzte hozzá:

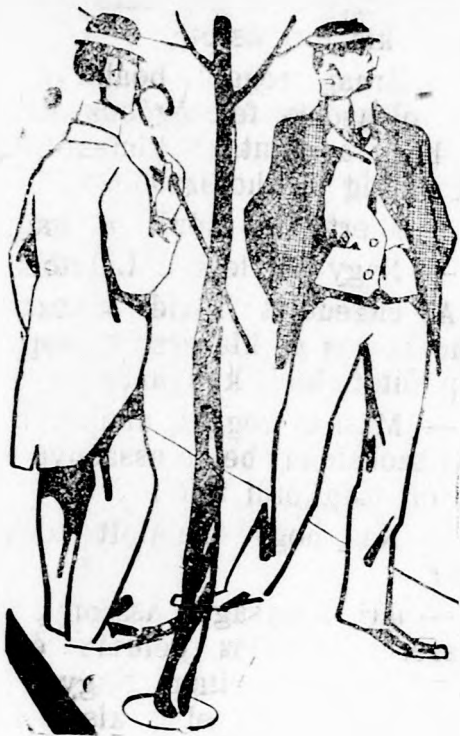
— Ja, ja doktor ur, azóta mindket- ten többre vittük!

A kis hamis.

Egy kis énekesnő megkéselt a ran- devun és egészen felhevülve rohant a színházba. A rendező szemrehányással fogadja.

— Siessen, siessen az öltözőbe, már mindjárt következik a jelenése!

— Sebaj, — felelt a kis nő, — én egy-kettőre le vagyok vetkezve.

A gőzfürdőben.

Icig elhívta magával Kóbit a fürdőbe. Mikor vetkőzni kezdtek, odaszólt Icig a Kóbinak:

— Micsoda gyalázatosság tetüled, hogy ilyen piszkosan mersz te ed oljan fürdőbe jünni, ahol én is ferdek? Te ardenőr ember!

Amire megvallotta Kóbi, hogy amióta a bába megfürösztötte, azóta víz nem érte a testét. Ekkorára Icig is elkészült a vetkezéssel. A Kóbi mikor meglátta, majd elájult, mert bizony az Icig még nála is piszkosabb vala. Nagyon természetes, hogy a Kóbi is alaposan ráförmedt:

— Te svindler, te csirkefogó, te betyár! Te akarsz engemet tisztaságra tanítani? Nézd meg magadat, aztán beszélj!

Mondja erre Icig:

— Ne izgassál téged egy föl! Jossen neked az eszébe, hogy idősebb vagyok te-náladnál.

Az iránytű.

Lakodalomban egy vendég felköszöntőt mond, virágosat, hangzatosat, s az új párt költői hasonlattal úgy aposztrofálja, mint a hajót, mely a nagy tengeren csak az iránytű szerint igazodik.

A felköszöntő ellenére is rendben vége volt a lakzának s pár hónap múlva találkozik a felköszöntőt mondó vendég az új férjjel.

— No mi van az iránytűvel? — kérdi gunyosan?

— Ugyan kérem, „kompassz” lett már abból, feleli rezignáltan a férj.

Gyónás közben.

Csinos, piros-pozsgás falusi parasztleányka állott szemlesütve a gyóntató atya előtt, s akadozva mondta:

— Mondanék még valamit, lelki atyám, de nem merem megmondani.

— Ments isten, leányom! Ha azt akarod, hogy feloldjalak bűneid alól és az örök üdvösségben részed legyen, semmit sem szabad elhallgatnod.

— Hát . . . a múlt héten magamban voltam kint a tanyán és a szomszéd-ból átjött a Jancsi

— Aztán? — szoritá a káplán a kis leányt.

— Aztán megcsipte az arcomat.

— No és aztán — faggatá mohón a pap.

— Aztán átölelt és — megcsókolt.

— Csak tovább szólt a pap bátoritól.

— Tovább nincs, mert éppen akkor megérkezett az anyám.

— Ördög vigye az anyádat! — tört ki a várakozásában csalódott káplán.

KOSÁR-NAPTÁRAK 1915. ÉVRE GYÁRI ÁRBAN

Tisztelettel értesitem Makó város és vidéke t. kereskedőit, hogy az újévkor ajándékuul szolgáló **fali (kosaras) naptárakból** nagy **cégnyomással** ellátva igen jutányos árban szállítom. — A többféle igen csinos kivitelű minták már megtekinthetők főtéri papirkereskedésemben. A naptárak teljesen felszerelve december hónap második felében kerülnek szállításra. **KOVÁCS ANTAL** papirkereskedő. Szives megrendelést kérve, vagyok teljes tisztelettel: **MAKÓ :: FÖTÉR.**

TUTYI.

Jó kis eszem-iszom
lősz itt nemsokára,
merhogy a jó kis
alispán mán kiirta a
zuj választást, mikor
a Szakácsokat vá-
lasztyák. Csak azt
nem tudom, hogy föl-
lépjek-e én is, vagy
se, merthogy nagy a
zismeretségem a jó
kis özvegy asszonyok
közt.

—
No mán annyit rán-
cigájják a jó kis pol-
gári iskolát, hogy ösz-
szedül, mielőtt fölépitenék. Aza baj,
hogy 100 év előtt nem csináták, akkor
most másképp lönnénk . . .

—
A jó kis jogászegylet, nem hijába,
hogy mögalakult, de működik is erő-
sen. Csinátak mán egy társas vacsorát,
a kartársi érzület ápolására — és el-
takarására.

—
De hát így szép az élet, ha zajos,
oszt a jogászt úgy sem ütik agyon
aszongya a nóta.

Megfordítva.

*A Zeisigl ur öreg könyvelője egy
reggel fütyülve, félrekapott kalappal jött
az üzletbe.*

— Mondja csak, Bloch, — szólt
Zeisigl — micsoda fájdalom magára?
Mit jön maga nekem vénségemre félre-
tett kalappal az üzletbe?

— Kedves Zeisigl ur, — felelt a
Bloch — ne rontsa el, kérem, a kedve-
met! Negyven év óta vagyok a maga
könyvelője, de egyebet sem tehettem ma-
gamnak azóta félre, csak a kalapomat.

Kézcsók.

Egy olvasónk jegyezte föl a kö-
vetkező kis történetet:

Vasárnap reggel beállit a szoba-
leány olvasónk feleségéhez és meg-
kéri, hogy a délutáni kimenőt a késő
éjjeli órákig meghosszabbítsa.

— Miért? — kérdi a nagysága.

— Nagy bál lesz a Ligetben.

Az engedélyt rövid habozás után
megadják és a kis eseléd nagy bol-
dogan futott ki a konyhába.

— Másnap reggel, amikor a kissé
álmos szobaleány belép asszonya szobá-
jába, ez megkérdi tőle:

— Na, hogy mulatott tegnap a
bálon?

— Jaj, nagyságos asszony, valami
nagyszerűen. Egész délután és éjjel
egy iparossal táncoltam. Nagyon finom
ember volt és még el is kísért hazáig.
Mikor a kapunál elbucsuztunk, meg is
esókolta a kezemet.

— Na és maga mit csinált erre?

— Ó, nagysága, tudom én, mi
illik: én is megcsókoltam az ő kezét.

Óvatosság.

Bírósági tárgyaláson történt.

— Volt e már büntetve. Kérdi a
bíró.

— Nem.

— Az iratokból kitűnik, hogy volt.

— Ja igaz, ezelőtt négy évvel . .
de csak tévedés volt . . .

— Hogy — hogy tévedés?

— A fürdőjegyre az volt irva,
hogy a fürdő ára ruhával huszonnégy
fillér és a mikor elhoztam a ruhát,
kisült, hogy mégsem ruhával és be-
esuktak.

— Na, és azóta nem volt baj?

— Nem. Azóta nem voltam a
fürdőben.

Mindenféle hivatali-, iskolai-, énekes- és ima- KÖNYVEK BEKÖTÉSÉT díszes kivitelben, címaranyozással és márványozással a legjutá- KOVÁCS ANTAL könyvkötészete. nyosabb árak mellett készíti

Kiadó uri lakás

Eötvös-utca 20. ujszám alatt (volt Singer-féle házban) 4 szoba, konyha, éléskamra és a hozzátartozó mellékhelyiségekből álló, villanyvilágítással és ártézi víz bevezetéssel ellátott utcai lakás, több évekre

augusztus hó 1-ől

haszonbérbe kiadó Értekezhetni:

Siket Béla

tulajdonossal a fenti ház zám alatt.

LEGUJABBAN ÉRKEZETT
rendkívül csinos, még Ma-
kón eddig nem létezett

levelező-lapok

nagy választékban kapha-
tók, igen jutányos árban

KOVÁCS ANTAL
főtéri papirkereskedésében.

Sörfogyasztók figyelmébe!

Van szerencsém a mélyen tisztelt
közönséget értesíteni, hogy az egész
országban kitűnőnek elismert, Te-
mesvári Polgári Sörfőzde Rt. által
gyártott, kitűnő zamatu világo-

CASINO-sört

és a vérszegényeknek, lábadozó-
nak különösen ajánlható dupla
maláta (barna) 3811

CORVIN-sört

mindenkor tisztán kezelt és frissen
töltött palackokban bocsájtom a kö-
zönség rendelkezésére. Tisztelettel

Vajda Ferenc

sörraktáros. Arács-utca 38. sz

A FŐTÉRHEZ KÖZEL

egy pince kiadó

Cim a kiadóban.

Egy uri asszony tanít

cimbalmozni

kottából, feltűnő gyors
módszerrel.

Cim a kiadóhivatalban

Egy jókarban levő

Zongora

jutányos áron eladó.

Cim a kiadóhivatalban.

50 fillér

egyszeri
hirdetés a

DONGÓ

élclapban.
Megjelenik
öt ez er
peldányban

Kereskedő urak figyelmébe!

Tisztelettel értesitem Makó város és vidéke t. kereskedőit, hogy az újévkor (1915. évre) ajándékképpen osztogatni szokott, remekül színezett

fali (kosaras) dísznaptárakból

nagy raktárt rendeztem be és azok mintái már most megtekinthetők papirkereskedésben. :: ::

A naptárakat **25 darabon felüli** rendelésnél

cégfelirással szállítom gyári áron.

Minden kereskedőnek érdeke, hogy az ajándékozni szokott naptárakon cégfelirata **hibátlanul** legyen készítve, már pedig azt csakis úgy érheti el, ha nem külföldön nyomatja a cégfeliratot. Miután a naptárakra egy nagy gyárral olyan egyezséget kötöttem, hogy azt olcsóbban szállíthatom kereskedő társaimnak, mint maga a gyár, mert **a cégnyomásokért nem számítok fel semmit.** Kérem a tisztelt kereskedő urakat, hogy bizalmukkal megajándékozni és a szebbnél-szebb mintákat megtekinteni sziveskedjenek. **A naptárakat teljesen felszerelve, naptárral együtt december hóban szállítom.**

TISZTELETTEL

KOVÁCS ANTAL

PAPIRKERESKEDŐ

MAKÓ, Főtér. :: (A gimnázium mellett.)